

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ

: Α1 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ.

: Αριστογείτονος 19

Δ/ση

Ταχ.

: 176 71 - Καλλιθέα

Κώδικας

Τηλέφωνο

: 213 1604576

Fax

: 213 1604567

Καλλιθέα, 26-05-2020

Αριθμός Απόφασης:944

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε.

β. Της παρ.3 του άρθρου 47 του Ν.4331/2015 (ΦΕΚ Α'69).

γ. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β722-03-2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.

δ. Της ΠΟΛ.1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ 1440/Τ.Β727-04-2017).

2. Την ΠΟΛ.1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ.1126366 ΕΞ 2016/30-08-2016 (ΦΕΚ 2759/01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με αριθμό πρωτοκόλλου/21-01-2020 ενδικοφανή προσφυγή του, με ΑΦΜ, κατοίκου Ηρακλείου, οδός, κατά της υπ' αριθμό/2019 **Οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2014** (χρήση από 1/01/2013 έως 31/12/2013) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ηρακλείου Κρήτης και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5 Την ανωτέρω περιγραφόμενη πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ηρακλείου Κρήτης της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Ηρακλείου Κρήτης.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α1 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με αριθμό πρωτ./21-01-2020 ενδικοφανούς προσφυγής του, με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αρ./2019 Οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 (χρήση από 1/01/2013 έως 31/12/2013) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ηρακλείου Κρήτης καταλογίστηκε στον προσφεύγοντα διαφορά φόρου εισοδήματος; ποσού 6.500,00 €, πλέον 6.666,40 € πρόσθετοι φόροι άρθρου 58 και τόκοι άρθρου 53 του ΚΦΔ , πλέον 1.189,46 € εισφορά αλληλεγγύης, ήτοι συνολικό ποσό 14.355,86 €.

Οι ως άνω διαφορές φόρου και εισφοράς αλληλεγγύης προέκυψαν κατόπιν διενεργηθέντος ελέγχου φορολογίας εισοδήματος στη χρήση 2014 και 2014. Δυνάμει της με αριθμό/16-04-2019

εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ηρακλείου Κρήτης.

Στα πλαίσια του ανωτέρω ελέγχου έγινε άνοιγμα και έλεγχος των τραπεζικών λογαριασμών του προσφεύγοντος, καθώς διαπιστώθηκε ότι υπάρχει μεγάλη αναντιστοιχία μεταξύ των δηλωθέντων από αυτόν ακαθαρίστων εσόδων και των τραπεζικών πιστώσεων-καταθέσεων του. Για τον ίδιο λόγο πραγματοποιήθηκε έταιρος έλεγχος (αρ./2019 εντολή ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ηρακλείου Κρήτης) στη σύζυγο του προσφεύγοντοςφαρμακοποιό, κατά των αποτελεσμάτων του οποίου υπεβλήθη στην Υπηρεσία μας η υπ αρ./10-12-2019 ενδικοφανή προσφυγή, η οποία με την με αρ. 714/08-04-2020 απόφαση του Προϊσταμένου μας απορρίφθηκε.

Για τη **χρήση 2013**, το ύψος των πρωτογενών καταθέσεων που ο έλεγχος ζητούσε να αιτιολογηθούν, ανέρχεται στα 1.319.004,33 ευρώ. Αιτιολογήθηκε πλήρως και έγινε αποδεκτό από τον έλεγχο ποσό 327.229,38 ευρώ, ενώ ποσό 941.774,95 ευρώ αιτιολογήθηκε πλήρως και έγινε αποδεκτό από τον έλεγχο στα πλαίσια της/2019 εντολής ελέγχου που είχε εκδοθεί για τη σύζυγό του Ωστόσο, ποσό 50.000 ευρώ, το οποίο δεν αιτιολογήθηκε καθόλου από το φορολογούμενο και αφορά δύο καταθέσεις μετρητών την 11-01-2013, ποσού 42.700 ευρώ και 7.300 ευρώ, σε κοινό με τη σύζυγό του λογαριασμό στην Τράπεζα EUROBANK, επιμεριζόμενη σε 25.000,00 €, **λογίσθηκε ως αναιτιολόγητη προσαύξηση περιουσίας και φορολογήθηκε ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48 § 3 εδαφίου β' του ν. 2238/94.**

Για την **χρήση 2014**, το ύψος των πρωτογενών καταθέσεων που ο έλεγχος ζητούσε να αιτιολογηθούν, ανέρχεται στα 1.785.415,41 ευρώ. Αιτιολογήθηκε πλήρως και έγινε αποδεκτό από τον έλεγχο ποσό 685.796,48 ευρώ, ενώ ποσό 1.099.618,93 ευρώ αιτιολογήθηκε πλήρως και έγινε αποδεκτό από τον έλεγχο στα πλαίσια της/2019 εντολής ελέγχου που είχε εκδοθεί για τη

σύζυγό του Για τη χρήση αυτή **δεν προέκυψε ποσό προς καταλογισμό**, καθώς όλο το ποσό αιτιολογήθηκε πλήρως.

Κατόπιν των ανωτέρω εκδόθηκε η προβαλλόμενη πράξη για την οποία **ο προσφεύγων αιτείται την ακύρωσή** της, προβάλλοντας τα εξής::

«.....όλες μου οι καταθέσεις δικαιολογούνται πλήρως, τυγχάνει αναιτιολόγητη και πλημμελής η προσπάθεια από τις αρμόδιες φορολογικές αρχές να μου αποδοθεί προσαύξηση περιουσίας μη φορολογηθείσα, με βάση τις τραπεζικές μου καταθέσεις.....αφορούν και εισοδήματα τόσο των ελεγχόμενων χρήσεων, όσο και μη αναλωθέντα κεφάλαια προηγούμενων ετών, νομίμως φορολογημένα, τα οποία διακινούνταν είτε εντός είτε και εκτός του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Τούτο μάλιστα, ήτοι η τήρηση χρηματικών ποσών εκτός τραπεζών ήταν συνήθης πρακτική κατά την ελεγχόμενη περίοδο, κατά τον καιρό της οικονομικής κρίσης και αβεβαιότητας για την χώρα μας, με έλλειψη εμπιστοσύνης στο τραπεζικό σύστημα, που κορυφώθηκε έναν χρόνο αργότερα, με την επιβολή κεφαλαιακών ελέγχων. Ως εκ τούτου, ευλόγως τηρούσα χρήματα και εκτός τραπεζοπιστωτικού συστήματος, τα οποία εν συνεχεία τα τοποθέτησα σε καταθέσεις μου, ουδόλως δε αυτό συνιστά προσαύξηση περιουσίας από μη κατονομαζόμενη πηγή.....Επειδή, για τα όσα ισχυρίζομαι, επικαλούμαι και προσκομίζω έγγραφα, τα οποία εμπεριέχονται εντός του cd-rom που επισυνάπτω στην παρούσα ενδικοφανή προσφυγή, και θα καλέσω και μάρτυρες για να εξεταστούν για όσα θα προσθέσω κατά την συνέχεια της διοικητικής προδικασίας, με την επίκληση προσθέτων λόγων.....»

Επειδή, με τις διατάξεις του **άρθρου 48 § 3 εδαφίου β' του ν. 2238/94**, όπως αυτή προστέθηκε με τη διάταξη του **άρθρου 15 § 3 του ν. 3888/2010**, ορίζεται ότι «Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση»,

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 39 του Ν. 4172/2013**, ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις».»,

Επειδή, σύμφωνα με την **ΠΟΛ.1095/29-01-2011**, με θέμα «Εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010», μεταξύ άλλων αναφέρεται: «.....3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που

οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.»".

Επειδή στη **ΠΟΛ. 1175/16.11.2017**, με την οποία παρασχέθηκαν διευκρινίσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, αναφέρονται τα εξής:

«1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ πηγής του ν. 2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τ.λ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος.

2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του....»

Επειδή, στο με αριθμ. **Πρωτ .ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 έγγραφο της Διεύθυνσης ελέγχων** μεταξύ άλλων αναφέρεται :

«Β' Προσαύξηση περιουσίας

1.Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. **4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ**, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2 Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου **39 του ΚΦΔ** ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν

υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιουδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πόσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της.

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα.

Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδεχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.

Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.».

Επειδή, σύμφωνα με την **ΠΟΛ 1050/17.02.2014** :«Περιπτώσεις κοινών λογαριασμών καταλογίζονται στον πραγματικό δικαιούχο, ο οποίος καθορίζεται με βάση τις πραγματικές περιστάσεις και τη φύση των συναλλαγών. Εφόσον αυτό δεν είναι δυνατό, τα ποσά κατανέμονται ισόποσα σε όλους τους συνδικαιούχους (ποσό διά αριθμό συνδικαιούχων).».

Επειδή με την **υπ' αριθμ. 884/2016 απόφαση του Β' Τμήματος του ΣτΕ** κρίθηκε ότι; **«(σκέψη 7):** «...ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του. Κατ' ακολουθίαν, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. ΕΔΔΑ 22.12.2015, .. κατά Ελβετίας, 28601/11, σκέψεις 92-93). Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος. Και ναι μεν μπορεί, κατ' εξαίρεση, να αναταχθεί, εν όλω ή εν μέρει, στην εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσής του, επικαλούμενος κάποιο υπέρτερο δικαίωμά του, όπως, ιδίως, το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησής του (πρβλ. ΕΔΔΑ 3.5.2001, 31827/96, ... κατά Ελβετίας, σκέψεις 65-71, ΕΔΔΑ 5.4.2012, 11663/04, ... κατά Ελβετίας, σκέψεις 53-58 - πρβλ. επίσης ΔΕΚ 18.10.1989, 374/87, .. ECLI:EU:C:1989:387, σκέψεις 35-41, στο πεδίο του δικαίου του ανταγωνισμού), αλλά, πάντως, η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης φοροδιαφυγής (πρβλ. ΕΔΔΑ 8.2.1996, 18731/91, .. κατά Ηνωμένου Βασιλείου, σκέψη 47 και ΕΔΔΑ 20.3.2001, 33501/96, κατά Αυστρίας, σκέψεις 15-17)» (σκέψη 8): «... το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.).

Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. [...] Ειδικότερα, τέτοια στοιχεία έμμεσης απόδειξης (ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος) μπορούν να θεωρηθούν ότι συντρέχουν σε περίπτωση, όπως η επίδικη, στην οποία τραπεζικός λογαριασμός του φορολογούμενου, μέσω του οποίου πραγματοποιείται έμβασμα στο εξωτερικό, περιλαμβάνει μεγάλο ποσό το οποίο δεν καλύπτεται από τα (νομίμως φορολογηθέντα ή απαλλαχθέντα του φόρου) εισοδήματα που αυτός έχει δηλώσει στη φορολογική αρχή ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη πηγή ή αιτία, [...], πάντως, ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει και, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή, παρέχοντάς της σχετικά στοιχεία, δυνάμενα να ελεγχθούν ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους και, αναλαμβάνοντας, σε διαφορετική περίπτωση, τον κίνδυνο να συναχθούν σε βάρος του συμπεράσματα περί τέλεσης της προαναφερόμενης φορολογικής παράβασης ...»

Επειδή με την ίδια ανωτέρω απόφαση (**σκέψη 20**) κρίθηκαν τα εξής :

20. Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 4 παρ. 5 και 78 παρ. 1 του Συντάγματος, η φορολογούμενη ύλη (εν προκειμένω, εισόδημα) δεν επιτρέπεται να είναι πλασματική, αλλά πρέπει να είναι πραγματική (βλ. λ.χ. ΣτΕ Ολομ. 29/2014, Ολομ. 4003/2014, Ολομ. 2500/2015, Ολομ. 2563/2015 Ολομ. 2564/2015). Η ανεύρεση και ο προσδιορισμός του ύψους του πραγματικού φορολογητέου εισοδήματος χωρεί και με την εφαρμογή προβλεπόμενων στο νόμο τεκμηρίων, εφόσον αυτά συνάδουν προς τα δεδομένα της κοινής πείρας, συνδυαστικά ως προς τη βάση τους και το συμπέρασμά τους (βλ. λ.χ. ΣτΕ Ολομ. 2527/2013, 1742/2013) και είναι μαχητά (βλ. λ.χ. ΣτΕ 1742/2013, 1841/2015 επταμ., 1973/2015), ώστε να καταλείπεται στο φορολογούμενο εύλογη δυνατότητα επίκλησης και τεκμηρίωσης του αδικαιολόγητου της εφαρμογής τους στην περίπτωση του και ενόψει των ιδιαίτερων συνθηκών της, διότι, άλλως, καθίστανται ασύμβατα προς τις θεμελιώδεις αρχές της αναλογικότητας (των περιορισμών του δικαιώματος περιουσίας) και της φορολογικής ισότητας. Τα ανωτέρω τεκμήρια μπορούν να αφορούν και σε δαπάνες διαβίωσης, σε δαπάνες κατοχής και χρήσης ακινήτων ή κινητών ή σε δαπάνες κτήσης περιουσιακών στοιχείων, από τις οποίες τεκμαίρεται αντίστοιχο αναλωθέν εισόδημα (ή άλλο κεφάλαιο). Τέτοιες δαπάνες, που λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό του φορολογητέου πραγματικού εισοδήματος, είναι επίσης πραγματικές, έστω κι αν η φύση και το ύψος τους καθορίζονται με νόμιμα τεκμήρια, που πληρούν τους προαναφερόμενους όρους, όπως είναι, κατ' αρχήν, τα τεκμήρια που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 16 παρ. 1 περιπτ. α, β, γ και θ και του άρθρου 17 περιπτ. γ του ΚΦΕ (πρβλ. ΣτΕ Ολομ. 2565/2015). Αυτό συνεπάγεται, σε υπόθεση όπως η κρίνόμενη, ότι το αθροιστικό ποσό των ανωτέρω

τεκμαρτών δαπανών συνυπολογίζεται για τον προσδιορισμό του ύψους της φορολογητέας (ως εισοδήματος) περιουσιακής προσαύξησης, δηλαδή αφαιρείται, κατ' αρχήν (καθόσον οι σχετικές δαπάνες δεν αμφισβητηθούν επιτυχώς από το φορολογούμενο), από το δηλωθέν εισόδημα του αντίστοιχου οικονομικού έτους και επιπλέον, στο μέτρο που το υπερβαίνουν, από το κεφάλαιο που προέρχεται από οποιαδήποτε άλλη νόμιμη πηγή ή αιτία, το οποίο (εισόδημα ή κεφάλαιο) λαμβάνεται υπόψη για να δικαιολογήσει, εν όλω ή εν μέρει, την επίμαχη περιουσιακή προσαύξηση (ποσό τραπεζικής κατάθεσης και αντίστοιχου εμβάσματος). Η ερμηνεία αυτή τελεί σε αρμονία τόσο προς τη διάταξη του άρθρου 19 παρ. 2 περιπτ. ζ του ν. 2238/1994, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, σε υπόθεση όπως η παρούσα (αφορώσα στις χρήσεις 2010 και 2011), όσο και προς τις επιταγές των διατάξεων των άρθρων 4 παρ. 5 και 78 παρ. 1 του Συντάγματος. Συνεπώς, στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι οι διατάξεις των εδαφίων α' και β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994, ερμηνευόμενες υπό το φως των επιταγών των άρθρων 4 παρ. 5 και 78 παρ. 1 του Συντάγματος, έχουν την έννοια ότι, σε υπόθεση όπως η κρινόμενη, τα ποσά των οριζόμενων στα άρθρα 16 (παρ. 1 περιπτ. α, β, γ και θ) και 17 (περιπτ. γ) του ΚΦΕ τεκμαρτών δαπανών διαβίωσης και κτήσης περιουσιακών στοιχείων αφαιρούνται, κατ' αρχήν, από το δηλωθέν εισόδημα του αντίστοιχου οικονομικού έτους και επιπλέον, στο μέτρο που το υπερβαίνουν, από το κεφάλαιο που προέρχεται από οποιαδήποτε άλλη νόμιμη πηγή ή αιτία, το οποίο (εισόδημα ή κεφάλαιο) λαμβάνεται υπόψη για να δικαιολογήσει, εν όλω ή εν μέρει, την επίμαχη περιουσιακή προσαύξηση (ποσό τραπεζικής κατάθεσης).

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 65 του ΚΦΔ (ν.4174/2013) «σε περίπτωση αμφισβήτησης της πράξης ο προσφεύγων φέρει το βάρος της απόδειξης των ισχυρισμών του και της πλημμέλειας της πράξης».

Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι υπό κρίση πιστώσεις αφορούν και εισοδήματα τόσο των ελεγχόμενων χρήσεων, όσο και μη αναλωθέντα κεφάλαια προηγούμενων ετών, νομίμως φορολογημένα, τα οποία διακινούνταν είτε εντός είτε και εκτός του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Τούτο μάλιστα, ήτοι η τήρηση χρηματικών ποσών εκτός τραπεζών ήταν συνήθης πρακτική κατά την ελεγχόμενη περίοδο, κατά τον καιρό της οικονομικής κρίσης και αβεβαιότητας για την χώρα μας, με έλλειψη εμπιστοσύνης στο τραπεζικό σύστημα, που κορυφώθηκε έναν χρόνο αργότερα, με την επιβολή κεφαλαιακών ελέγχων. Ως εκ τούτου, ευλόγως τηρούσε χρήματα και εκτός τραπεζοπιστωτικού συστήματος, τα οποία εν συνεχεία τα τοποθέτησε σε καταθέσεις του.

Επειδή η δυνατότητα ύπαρξης ρευστών διαθεσίμων στα χέρια του φορολογούμενου είναι θέμα πραγματικό, το οποίο η φορολογική ελεγκτική υπηρεσία οφείλει να εξετάζει και να εκτιμά με βάση τα στοιχεία που βρίσκονται στη διάθεσή της [πρβλ ΣτΕ 884/2016 (σκέψη 20)].

Επειδή, ωστόσο, ο προσφεύγων, αν και φέρει το βάρος της απόδειξης, ούτε κατά τον έλεγχο ούτε με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή προσκόμισε πίνακα ανάλωσης κεφαλαίων από τον οποίο να προκύπτει μη αναλωθέν εισόδημα ικανό να αιτιολογήσει τις υπό κρίση πιστώσεις.

Επειδή, η φορολογική αρχή με τρόπο σαφή και εμπεριστατωμένο έκρινε και τεκμηρίωσε ότι αυτές (πιστώσεις) αποτελούν αναιτιολόγητη προσαύξηση περιουσίας κατ' άρθρο 48 § 3 εδαφίου β' του ν.

2238/94, και αντίκρουσε τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος περί του αντιθέτου ως κάτωθι : «Από τον έλεγχο των κοινών λογαριασμών τόσο του ελεγχόμενου όσο και της συζύγου του πραγματοποιούνται πιστώσεις - πληρωμές μεγάλων ποσών στην Παγκρήτια Συνεταιριστική Τράπεζα κυρίως από τον ΕΟΠΥΥ, και στην Τράπεζα Αττικής πραγματοποιούνται πιστώσεις- πληρωμές αντίστοιχα από το ΙΚΑ, με τα νόμιμα εκδοθέντα παραστατικά. Ταυτόχρονα ενώ και οι δύο ανωτέρω πληρώνουν το 95% των προμηθευτών τους (.....,..... κτλ) διατραπεζικά (με μεταφορά ποσών ή με έκδοση επιταγής), μεταφέρουν αρκετά μεγάλα ποσά διατραπεζικά στην Eurobank για κλείσιμο σε προθεσμιακές καταθέσεις, έναρξη γeros ή άλλα επενδυτικά - χρηματιστηριακά προϊόντα. Επιπλέον, από τον έλεγχο των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης (Ε9) δεν προκύπτει καμία μεταβολή την ελεγχόμενη περίοδο καθώς και καμία άλλη εισροή κεφαλαίου από τυχόν πώληση περιουσιακού στοιχείου ή εισροή χρημάτων από δάνειο. Για όλους τους παραπάνω λόγους δεν ευσταθεί το επιχείρημα του ελεγχόμενου περί τήρησης χρηματικών ποσών εκτός τραπεζικού συστήματος, λόγω της οικονομικής κρίσης, γιατί η κίνηση των λογαριασμών του κάθε άλλο από τέτοια πρακτική καταδεικνύειο ελεγχόμενος είχε επικαλεστεί επανακατάθεση ποσού 50.000,00 € από προηγούμενη ανάληψη στις 19/09/2012 από την Τράπεζα Αττικής, για την αιτιολόγηση των δύο πιστώσεων ποσού 7.300,00 € και 42.700,00 € αντίστοιχα στις 11/01/2013 rec id 8674 και 8675, όταν την ίδια μέρα στις 19/09/2019 κατατέθηκαν μετρητά στην Eurobank 50.000,00 €, από την κίνηση που προσκόμισε ο ίδιος ο ελεγχόμενος. Επιπρόσθετα, ο ελεγχόμενος δεν επικαλέστηκε καμία ανάλωση κεφαλαίων προηγούμενων ετών στον έλεγχο, παρόλο που στο υπόμνημά του κάνει μνεία περί μη αναλωθέντων κεφαλαίων προηγούμενων ετών. Ωστόσο και το ενδεχόμενο τυχόν ανάλωσης κεφαλαίων προηγούμενων ετών από μέρους του ελεγχόμενου , θα καταρρίπτονταν όταν όπως προαναφέρθηκε στις 01/01/2013 είχε υπόλοιπο τραπεζικών καταθέσεων άνω των 500.000,00 €, που σημαίνει ότι το προς ανάλωση εισόδημα θα έπρεπε να ήταν πολύ μεγαλύτερο των 500.000,00 €, για να επικαλεστεί ότι διακρατούσε χρήματα εκτός τραπεζικού συστήματος, γεγονός που δεν δικαιολογείται και από τα δηλωθέντα του εισοδήματα.».

Επειδή, στην ενδικοφανή προσφυγή ο προσφεύγων αναφέρει ότι, για όσα ισχυρίζεται, επικαλείται και προσκομίζει έγγραφα, τα οποία εμπεριέχονται εντός του cd-rom που επισυνάπτει, ωστόσο σε αυτό (cd-rom) εμπεριέχονται μόνο τρία (3) αρχεία σε μορφή pdf με την οικεία έκθεση ελέγχου εισοδήματος, με την έκθεση ελέγχου ΦΠΑ και με την προσβαλλόμενη πράξη και ένα (1) αρχείο σε μορφή word με την ενδικοφανή προσφυγή, και περαιτέρου αναφέρει ότι θα καλέσει και μάρτυρες για να εξεταστούν, αλλά μέχρι την έκδοση της παρούσας δεν έχει προβεί σε καμία ενέργεια.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 23/12/2019 έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. Ηρακλείου Κρήτης, επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με αρ. πρωτ./21-01-2020 ενδικοφανούς προσφυγής του, με ΑΦΜκαι την επικύρωση της με αρ./2019 Οριστικής πράξης διορθωτικού

προσδιορισμού φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους **2014** (χρήση από 1/01/2013 έως 31/12/2013) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ηρακλείου Κρήτης.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση:

Οικονομικό έτος 2014

	Βάσει απόφασης
Διαφορά φόρου εισοδήματος	6.500,00 €
Πρόστιμο φόρου (άρθρου 58)	6.666,40 €
Διαφορά εισφοράς αλληλεγγύης	1.189,46 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	14.355,86 €

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.